

„Не питатъ тъѣ кѫде вървяте,
но всѣкой чувствува и знай,
че Богъ стои на всѣкой пѫть,
че Той е край на всѣкой край.“

Богъ, инстинктивно чувствување — това е тѣкмо чрезъ чувството за вѣчностъ. Все едно какво ще стане съ тебе — ти знаешъ, че си вѣченъ. Това чувство за вѣчностъ е Богъ у насъ, безъ когото въ нашата душа не би имало място за нито единъ благороденъ поривъ.

Кое е сега Славейковото — диксантът отъ Стара-планина?

Небитието, непроявениятъ Богъ, който е въ вѣчността (а вѣчността не е ни време, ни пространство), единниятъ, безвременниятъ и безпространственъ Богъ създава битието — става Богъ-Творецъ. Но той създава битието като се превръща въ битие, следователно — умирайки като Богъ-Творецъ и раждайки се като Богъ-твари (Боянъ Магътъ, *ibidem*). Така единниятъ става множественъ; многото, влизайки въ отношение помежду си, получаватъ илюзия за време и пространство. Защото време и пространство сѫ нѣща относителни — възможни за „единното“ само при неговата „множественостъ“. Така Богъ-Творецъ отъ вѣченъ, т. е. безвремененъ и безпространственъ, се превръща въ Богъ-твари, т. е. въ времененъ и пространственъ. Значи, всички твари, всички нѣща, които сѫществуватъ, сѫ все Богъ, защото той се е превърнал въ тѣхъ. Но защото той е единенъ (това е неговата сѫщина), а въ своята множественостъ чрезъ всѣка отдѣлна тварь той живѣе отдѣлностъ — явява се въ свѣта нѣщо, което не е такова, каквото е: единниятъ е много. И тѣзи много живѣятъ всѣко само за себе си, едно противъ друго. Така Богъ въ нѣщата се обезбожава, и се ражда злото въ свѣта. Ето сѫщата мисъль въ другъ вариантъ въ стихотворението „Книга на битието“ (На острова на блаженнитѣ):

„О дивна книго, съ трепетъ таенъ
превръщамъ твоите страници,
и образи и мисли върволици
вървяте предъ погледа ми смаянъ.
Дочитамъ я и съ трепетъ и тревога —
и я зачитамъ пакъ отново,
во всѣкой редъ и всѣко слово
и чувствуваамъ и виждамъ Бога:
ту кротостта на волята му строга,
ту злобата на обичъ безконечна —
и въ неразбранината вѣчна
следя какъ губи образъ той на Бога“ (к. н.)